

Lovforslaget, hvis Fremsættelse skyldes Ønsker fra Københavns Grundejerforening, de danske Grundejeres Landsorganisation samt Købstadforeningen, har i Hovedsagen samme Indhold som de Lovforslag, der, som Følge af at Gyldigheden af Lov 18. April 1910 udløb i 1915, fremsattes i 1914—15, overordentlig Samling 1915 samt 1915—16 uden at blive førte igennem til endelig Love. Herom henvises til Aarvog 1915—16 pag. 451. Princippet i Lovforslaget er altsaa dette, at det ikke skal være paabudt Kommunerne, men kun tilladt dem at yde Tilskud til Udryddelse af Rotter. Det Tilskud, der tænkes ydet fra Statskassens Side, er som i de tidligere Lovforslag 18,000 Kr.

19. F. t. Lov om Aldersrente. (Indenrigsministeren).

[A. Sp. 3573].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{4}{12}$ (F. Sp. 1890). 1. Beh. $\frac{16-17}{1}$ (F. Sp. 2852). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Borgbjerg, Fr. Andersen, H. P. Hansen (Sorø A. 3. V.), Wilmann [Sekr.], Henningsen, Gamborg [Form.], Nøhr, H. C. Hansen, Hegelund-Lange, N. Neergaard, Thomas Larsen, Brorsen, N. P. Jensen, Birck, Frøkjær). Beretning (B. Sp. 2507) afgiven $\frac{10}{4}$.

Lovforslaget, der bygger videre paa Alderdomsunderstøttelseslovgivningen, dog med forskellige principielle Afvigelser — det skal være en *Ret* for en 60-aarig at faa „Aldersrente“; den 60-aarige, der ikke benytter sin Adkomst, kan blive bedre stillet senere; den, der har samlet sig Kapital, mister ikke derved sin Ret m. m. — har følgende Indhold:

I. *Almindelige Regler.* *Enhver* Person, der har Indfødsret og er bosiddende her i Riget eller forhyret med dansk Skib, er *berettiget til efter det fyldte 60de Aar at erholde Aldersrente* efter de nedenstaaende Regler. (Som ligeberettiget med indfødte anses en frasepareret eller fraskilt Hustru eller Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er eller senest har været i Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret). Retten til Aldersrente, der er *begrænset* ved de ndfr. fastsatte Bestemmelser om Rentenyderens øvrige Indtægter, er endvidere knyttet til følgende Betingelser, der med nogle Afvigelser svarer til de i Loven af 13. Marts 1908 fastsatte: 1) Vedkommende maa ikke ved Dom være fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, for hvilken Æresoprejsning ikke er erholdt eller indtraadt. 2) Vedkommendes økonomiske Stilling maa ikke være forringet ved Handlinger,